

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Patrick Breyer/ Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-582/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 2 lit. a) — Artykuł 7 lit. f) — Pojęcie „danych osobowych” — Adresy protokołów internetowych — Przechowywanie przez dostawcę usług medialnych online — Uregulowanie krajowe uniemożliwiające uwzględnienie uzasadnionego interesu administratora danych]

(2016/C 475/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Patrick Breyer

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że dynamiczny adres protokołu internetowego zarejestrowany przez dostawcę usług medialnych online przy okazji przeglądania przez daną osobę strony internetowej, którą dostawca ten udostępnia publicznie, stanowi wobec tego dostawcy dane osobowe w rozumieniu tego przepisu, w sytuacji gdy dysponuje on środkami prawnymi umożliwiającymi mu zidentyfikowanie osoby, której dane dotyczą, dzięki dodatkowym informacjom, jakimi dysponuje dostawca dostępu do Internetu dla tej osoby.
- 2) Artykuł 7 lit. f) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego dostawca usług medialnych online może gromadzić i wykorzystywać dane osobowe użytkownika tych usług – w braku jego zgody – tylko wtedy, gdy takie gromadzenie i wykorzystywanie są konieczne do umożliwienia konkretnego skorzystania ze wspomnianych usług przez tego użytkownika i zafakturowania kosztów takiego korzystania, przy czym cel polegający na zapewnieniu ogólnej funkcjonalności tychże usług nie może uzasadniać korzystania z tych danych po zakończeniu przeglądania danych mediów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 20 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München – Niemcy) – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Sprawa C-24/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Opodatkowanie — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa — Artykuł 28c część A lit. a) i d) — Przemieszczanie towarów na obszarze Unii Europejskiej — Prawo do zwolnienia — Nieprzebrnięcie obowiązku przekazania numeru identyfikacji dla celów podatku VAT nadanego przez państwo członkowskie przeznaczenia — Brak poważnych poszlak istnienia oszustwa podatkowego — Odmowa przyznania prawa do odliczenia — Dopuszczalność]

(2016/C 475/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Plöckl

Strona pozwana: Finanzamt Schrobenhausen

Sentencja

Artykuł 22 ust. 8 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2005/92/WE z dnia 12 grudnia 2005 r., w brzmieniu wynikającym z art. 28h szóstej dyrektywy, a także art. 28c część A lit. a) akapit pierwszy i art. 28c część A lit. d) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie odmowie przez organ podatkowy państwa członkowskiego pochodzenia zwolnienia z podatku od wartości dodanej przemieszczenia wewnątrzspółnotowego na tej podstawie, że podatnik nie przekazał nadanego przez państwo członkowskie przeznaczenia numeru identyfikacji dla celów podatku od wartości dodanej, jeżeli nie istnieje żadna poważna poszlaka wskazująca na popełnienie oszustwa, jeżeli towar został przemieszczony do innego państwa członkowskiego, a pozostałe przesłanki zwolnienia również są spełnione.

(¹) Dz.U. C 138 z 27.4.2016 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – Republik Griechenland/ Grigorios Nikiforidis

(Sprawa C-135/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Prawo właściwe dla umowy o pracę — Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 — Artykuł 28 — Zakres stosowania *ratione temporis* — Artykuł 9 — Pojęcie „przepisów wymuszających swoje zastosowanie” — Stosowanie wymuszających swoje zastosowanie przepisów państw członkowskich innych niż państwo sądu — Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące obniżenie wynagrodzeń w sektorze publicznym ze względu na kryzys budżetowy — Obowiązek lojalnej współpracy]

(2016/C 475/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Republik Griechenland

Druga strona postępowania rewizyjnego: Grigorios Nikiforidis

Sentencja

1) Artykuł 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) należy interpretować w ten sposób, że umowny stosunek pracy powstały przed dniem 17 grudnia 2009 r. jest objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia, tylko jeśli wskutek obopólnego porozumienia umawiających się stron, które zostało uzewnętrznione począwszy od tego dnia, stosunek ten uległ zmianie o takiej doniosłości, iż należy uznać, że we wspomnianym dniu lub po wspomnianym dniu została zawarta nowa umowa o pracę, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.